

Món Quà Tết Nhỏ, Niềm Hy Vọng Lớn...

Lê Mộng Hoàng

Trúc thân mến,

Năm nay quà Tết chị gửi cho em không có bánh chưng, bánh tét, mứt như mọi năm mà lại có các loại nut (cashew, walnut, pecan, peanut) và một chiếc khăn quàng màu tím.

Chị vừa nhận được Email tuần trước về “cách làm mứt kém vệ sinh” bên Việt Nam, 2 phần mứt 1 phần ruồi sa vào nước đường xên mứt, nên hãi hùng quá không dám đụng đến mứt Tết nữa - cho dù mứt bán tại Mỹ - Còn chiếc khăn quàng màu tím xinh xinh ấy thì lại rất đặc biệt; khăn quàng này có lịch sử kéo dài 22 năm phấn đấu với bệnh tật, buồn chán tuyệt vọng bất hạnh của người con gái làng Thanh Hà bên bờ sông Thu Bồn tỉnh Quảng Nam mang tên Bùi thị Phước Hạnh.

Phước Hạnh sinh ra trong một gia đình đông con , nghèo khó với tất cả 10 anh chị em. Ba em làm nghề thợ hồ rất vất vả để kiếm sống và nuôi nấng đàn con, vì thế Phước Hạnh sau khi học xong bậc tiểu học phải lo phụ giúp ba trong công việc xây cất nặng nhọc. Năm em lên 18 tuổi, tuổi trăng tròn tươi đẹp nhất của cuộc đời thiếu nữ thì Phước Hạnh bị một tai nạn lao động trong lúc đẩy xe chở gạch cùng với ba lên dốc đến công trường xây cất; một xe vận tải đã đụng vào xe chở gạch khiến tất cả gạch đổ xuống đè lên người em. Phước Hạnh bị tê liệt cột xương sống và luôn cả 2 chân! Từ ngày đen đui, rui ro ấy (năm 1990) Phước Hạnh không còn đi lại được nữa, phải nằm luôn trên giường, vì nằm mãi trên chiếu nên lưng em bị ngứa ngáy lột da khó chịu. Trong tình trạng bi thảm này, Phước Hạnh tưởng chừng như mình không thể sống nổi, chỉ còn biết nằm chờ chết! Nhưng với thời gian, nỗi bất hạnh cũng vơi đi. Trong bài viết “Tấm Gương Sáng Vượt Khó của Bùi Thị Phước Hạnh” do anh Lưu Viên một đồng hương Quảng Nam (em chị Lưu Thị Ngâu) ở Sài Gòn thường quan tâm giúp đỡ các em khuyết tật Hội An, Phước Hạnh đã tâm sự: “Ngày lại ngày tôi cứ nằm với hai chân bất động trên giường và chỉ làm bạn với bốn bức tường mà thôi. Rồi đến năm 1994, có mấy người bạn cùng cảnh ngộ đến thăm và bầu bạn với tôi, những người bạn đó đã đem lại niềm vui cho tôi, giúp tôi có được niềm tin vào cuộc sống. Lúc đầu chỉ có mấy chị em thôi, nhưng dần dần những người bạn cùng cảnh ngộ tìm đến với nhau rất đông và chúng tôi thành lập một nhóm có tên là “Chi Hội Thanh Niên Khuyết Tật Hội An”, hàng tháng chúng tôi đến với nhau vào ngày 12 âm lịch mỗi tháng, để giao lưu và thăm hỏi lẫn nhau. Tôi thấy tinh thần tôi rất phấn khởi và nỗi buồn của tôi cũng đã tan biến tự lúc nào tôi cũng không hay biết. Tôi bắt đầu học đan len và đã đan được những tấm khăn quàng cổ, tất , mũ trẻ em khi có người đặt hàng và sống lây lất qua ngày. Nhờ vậy mà mấy năm qua tôi sống rất vô tư và vui vẻ. Nhưng bây giờ tôi lại có một nỗi lo riêng vì hoàn cảnh gia đình rất khó khăn, ba mẹ nay đã già yếu, tôi thì bệnh nặng vì suy dinh dưỡng (tôi chỉ còn nặng 31 kí lô). Mọi việc sinh hoạt hằng ngày tôi phải nhờ đến ba mẹ giúp đỡ như bồng ra xe lăn vì tôi không thể tự đi được. Vì thế tôi rất buồn và lo lắng cho tương lai của mình.

Hằng ngày tôi nằm trên giường đan khăn quàng, tất và mũ trẻ em khi có người đặt đan. Tôi cũng được tổ chức từ thiện Lifestart foundation của Úc cho đi học lớp làm tấm thiệp bằng tay(hand made card) với một nhóm gồm 5, 6 bạn cùng cảnh ngộ.

Hạnh nói : Dù cuộc sống hiện tại của gia đình tôi còn nhiều khó khăn nhưng tôi vẫn tin vào cuộc sống, trong đó có nhiều tấm lòng nhân ái, những cánh tay rộng mở luôn sẵn sàng đón nhận những người kém may mắn như tôi “.

Những tấm lòng từ thiện nhân ái từ các cô chú anh chị ở khắp mọi nơi có thể đặt hàng đơn qua địa chỉ e-mail của một người bạn thân của tôi sau đây : Bùi thị Phước Hạnh - e-mail : nhatpt2001@ yahoo. com. hoặc trực tiếp liên hệ theo địa chỉ : Khối 7, phường Thanh Hà, Thành phố Hội An. Quảng Nam”.

Tuy nhiên việc đan khăn quàng, mũ, tất cho trẻ em tại Phố Hội nhỏ bé không khá nổi, không giúp Phước Hạnh khả dĩ kiếm đủ tiền nuôi sống bản thân. Sau khi đọc bài viết của anh Lưu viên, vài đồng hương người Quảng trong đó có chị đã gửi tiền giúp Phước Hạnh mua tấm nệm nước để nằm thay chiếc chiếu may ra lưng của em sẽ bớt lở lói ngứa ngứa.

Năm ngoái 2011 khi nghe anh Khuê, trong ban Bảo Trợ các em Khuyết Tật Hội An nhắc đến hoàn cảnh bế tắc, bất động đáng thương của Phước Hạnh, chị nảy ra ý nghĩ “đặt cọc một số khăn quàng của Phước Hạnh đem qua Virginia làm quà tặng Giáng Sinh và Tết cho các vị bác sĩ, nha sĩ của gia đình mình cùng các bằng hữu thân mến.”

Trên mỗi chiếc khăn có ghi vài dòng chia sẻ tâm tình của người con gái hiếu thảo đã đánh mất tuổi xuân” một cách bất ngờ tội nghiệp! *“This scarf is handmade by a girl named **PHUOC HANH BUI** in Quang Nam, Viet Nam, whose legs were paralyzed in 1990 by a labor accident while she worked with her father. HANH was 18 years old that year; she cannot walk anymore and has to stay in bed! Now she tries very hard to knit these colorful scarves by Mong Hoa’s suggestion. Thank you for using “this **scarf of Hope, Patience and Love” and helping our Charity Group of VA-Affection bring a little sunshine to HANH’s rough and dark days.**”*

(Khăn quàng này được đan bằng tay bởi người con gái tên Bùi Phước Hạnh cư ngụ tại Quảng Nam, Việt Nam, cô Hạnh đã bị liệt cả 2 chân trong một tai nạn lao động năm 1990 trong lúc phụ giúp cha làm việc. Năm ấy

Phước Hạnh vừa tròn 18 tuổi, cô không còn đi lại được nữa, và phải nằm bất động trên giường. Bây giờ theo sự

gợi ý của Mong Hoa Hạnh đã cô gắng đan các khăn quàng nhiều màu sắc này. XIN CẢM ƠN bạn đã dùng “ chiếc khăn quàng của Niềm Hy Vọng, đức Kiên Nhẫn và Tình Thương” và giúp NHÓM TỪ THIỆN TÌNH THƯƠNG VIRGINIA đem chút ánh nắng ấm áp vào chuỗi ngày gian nan, đen tối của Hạnh)

Chị gửi về Phước Hạnh một số tiền để mua len đan thử 20 khăn quàng. Phước Hạnh đã làm theo ý chị và gửi sang Mỹ với sự giúp đỡ của một đệ tử của sư cô Ấn Liên về thăm Việt Nam đem qua Ohio. Christmas năm này thay vì tặng kẹo chocolate cho các bác sĩ, nha sĩ như nhiều năm trước, chị đã biếu họ các khăn quàng màu xanh, màu xám, màu hồng, màu nâu do Phước Hạnh đan.

Bác sĩ gia đình Pamela Alexandra đã viết: “Thank you very much for the lovely knitted scarf made by Phước Hạnh Bùi. She is fortunate to know such generous people who pass on her work” (Cảm ơn bà nhiều lắm về chiếc khăn quàng xinh đẹp do Bùi Phước Hạnh đan. Cô này may mắn quen biết người có lòng rộng lượng đã truyền bá sản phẩm của cô.)

Bác sĩ nhãn khoa Carlson, người đã từng tự nguyện về Gò Công, Việt Nam mổ mắt cataract cho dân quê nghèo cùng với một phái đoàn bác sĩ Hoa Kỳ năm 2006 đã viết mấy giòng cảm ơn: “Thank you so much for the beautiful scarf made by Phước Hạnh Bùi. This the nicest, most meaningful gift of my year” (Cảm ơn bà rất nhiều với chiếc khăn quàng xinh xắn làm bằng tay bởi Bùi Phước Hạnh. Đây là món quà đẹp và có ý nghĩa nhất trong năm nay đối với tôi)

Còn Trúc thì đã hài lòng thật nhiều khi nhận được “chiếc khăn quàng màu tím” và đã bàn với cô bạn My Vân và các bạn ở NA UY nảy ra ý định tuyệt vời: đặt mua 32 khăn quàng cho 24 em gái và 8 em trai mồ côi ở nhà thờ Phướ c Tuyền, Cam Lộ, Quảng Trị! Chị vô cùng sung sướng khi nghe Trúc gọi điện thoại nhờ chị bảo Phước Hạnh lo đan 32 cái khăn này. Tuần trước chị đã nói chuyện với Phước Hạnh và gửi một số tiền thưởng Hạnh khi chị nhận được 20 khăn quàng của Hạnh. Phước Hạnh vui lắm, chị có thể tưởng tượng ra nụ cười tràn đầy Hy Vọng của cô gái dễ thương này. Sáng thứ hai vừa rồi khi nghe nói “Bạn cô Mộng Hoa muốn đặt 32 khăn quàng, khi nào Phước Hạnh làm xong cô sẽ nhờ người gửi đi qua bưu điện” Phước Hạnh cảm ơn rối rít, thật đáng mừng!

Xin THÂM TẠ những tấm lòng nhân ái, vị tha đã mau mắn nhận thức được giá trị, công sức, sự cố gắng vượt qua cơn đau nhức, buồn rầu của người con gái “bất hạnh” mang tên “Phước Hạnh” để ngày này qua ngày nọ đan từng mũi nhỏ dệt thành tấm khăn quàng của Hy Vọng, của Nhẫn Nại và của Tình Thương”; tình người đồng hương của Trúc, My Vân; tình nhân loại của các bạn người Na Uy, Úc, Mỹ các bác sĩ Alexander, Carlson....

Mong rằng tình thương vị tha, bao dung này sẽ mang lại ánh nắng ấm áp cho khoảng đời còn lại tẻ lạnh của Phước Hạnh, chiếu sáng Niềm Hy Vọng mà em đang cố gắng vun bồi.

Nếu có ai mở lòng muốn dùng các” chiếc khăn quàng của Hy Vọng” này thì xin liên lạc qua địa chỉ của Phước Hạnh trên đây hoặc qua

Charity Group of Virginia Affection (Nhóm Từ Thiện Tình Thương VA)
6543 Renwood Lane
Annandale, VA 22003
(703) 354 – 0051
hoặc vào website www.tuthientinhthuongva.com

Năm mới sắp đến cầu chúc em và cả nhà luôn được Thân Tâm An Lạc, riêng em sức khỏe mỗi ngày mỗi khả quan để tiếp tục dẫn thân giúp các người nghèo khó, các trẻ em mồ côi và 32 đứa con của em và My

Vân đang trông cậy vào Mẹ Trúc và Mẹ My Vân. Cảm ơn em thật nhiều!

Phước Hạnh đang móc khăn quàng cho các con của cô Trúc & My Vân.